

III.

Вечерь шомъ настѣпи тиха,
Блѣснатъ рой звѣзди всрѣдъ пламъ
Тѣ спиратъ следъ трѣвога лиха
И ^{на} край огъньтъ голѣмъ
Започнатъ приказкитѣ стари,
За погинали другари,
Юнаци славни, що измрѣли
Въвъ битки кървави и смѣли! ...
За свобода на родний край! ...
И вечно тѣхний духъ суровъ
^{а бурден} Възпламва въвъ гърди любовъ,
Която нивга не гаснѣе —
Тѣ не умиратъ, тѣ живѣятъ! ...
Вѣчна слава ги вѣнчай;
Не ги трѣвожи грѣмъ и смъртъ,
Какво ги чака, въ трудний пѣтъ
Дали желаний миръ и край?

А за главитѣ имъ богато,
Възнаграждение и злато
Е обѣщаль вековний врагъ?